

NĚKOLIK SLOV KE HŘE

Vzpomínáte na ty nezapomenutelné chvíle narození Vašich potomků? Na to množství lásky, péče, něhy a především času, které tomu drobečkovi v jeho prvních měsících života věnujete? Jak se radujete společně s babičkami a dědečky z jeho prvních zoubků, prvních krůčků i roztomilých slůvek. A kolik bezesných nocí strávíte u rozpálených tvářiček Vašeho andílka, kolik strachu prožíváte při jeho pádech a neopatrných pohybech?

A pak najednou zjišťujete, že se z toho malého uzlíčku klube rozumná slečna či bystrý hoch, který již nevyžaduje tolik péče. Že Vás to doma už přestává pomalu bavit, že byste mohli povýšit Váš rodinný rozpočet a že existují i předškolní zařízení, které se o Vaše děcka postarají přinejmenším tak dobře jako Vy.

Postupem doby Vaše zaměstnání zabírá stále více a více času a Vy pomalu přestáváte vnímat pokroky ve vývoji Vašeho potomka. S množstvím práce zákonitě roste i větší únava a čas věnovaný rodině se scvrkne na minimum. Děti začnou najednou trávit většinu času se svými počítačovými hrdiny, mateřský jazyk aplikovat již jen při psaní textovek na svém mobilním miláčkově a vzorem se jim stávají postavy z akčních filmů.

Do toho všeho přijdou manželské neshody, také v zaměstnání to poslední dobou neklape, Vaši rodiče mají zdravotní problémy a finanční požadavky rodiny rostou. A tak jste nakonec rádi, že Vás alespoň neotravují děti. Že mají své kamarády a Vy od nich máte chvíli klid.

A právě tito kamarádi mohou Vaše mateřské úsilí totálně zničit obdobným způsobem tak, jak to učinily postavy této hry. Z roztomilé holčičky se najednou stane společnice všech a z rozumného kluka těžký alkoholik a narkoman. Že u nás doma se to nemůže stát?

Rodiče našich hrdinů nemuseli být jiní než řada z nás. Ale chyba se někde stát musela. Bylo by krásné, kdyby tento příběh byl pouhým mementem, poukazem na to, co se kdysi stalo.

Smutné však je, že obdobný příběh se může odehrát kdekoli a kdykoliv. A na tom, zda mezi jeho aktéry mohou někdy patřit i naše děti, už záleží jen a jen na nás. Nás rodičích...

Proto nečekejte žádný romantický pohádkový příběh podbarvený líbeznou hudbou. Ale sledujte současnou realitu, která může třeba právě teď paralelně probíhat někde vedle nás.

NOVĚ ZALOŽENÁ STUDENTSKÁ SCÉNA PŘI

DIVADELNÍ
SOUBOR

ČELAKOVSKÝ
STRAKONICE

UVÁDÍ

DIVADELNÍ HRU PODLE SCÉNÁŘE JANA DUDY

ÚTĚKY

**SOUČASNÝ PŘÍBĚH SKUPINKY MLADÝCH LIDÍ, KTEROU ZAHÁLČIVÝ
ŽIVOT DOVEDL AŽ K NEČEKANÉMU VYÚSTĚNÍ**

PREMIÉRA

13.února 2003 od 19.30hod.

REPRÍZA

25.února 2003 od 19.30hod.

MĚSTSKÝ DŮM KULTURY STRAKONICE

OSOBY A OBSAZENÍ

Rambo, silák a papírový vůdce party	Josef SMETANA
Jerry, frajer a uznávaný vůdce party	Rudolf OBERFALZER
Magda, přítelkyně Jerryho	Erika MADOVÁ
Karel, feťák a alkoholik	Ondra KOKOŠKA
Jana, holka pro všechno	Kamila KLIMEŠOVÁ
Petr, těžký frajer a strašpytel zároveň	Mirek HADRABA
Eva, studentka	Renata STARCOVÁ
Štěpka, bez domova i bez rodiny	Alena VYORÁLKOVÁ
Linda, kleptomanka	Jana WELSEROVÁ
Stařena	Petra SALÁKOVÁ

REŽIE PŘEDSTAVENÍ

Václav SLANAŘ
Jiří ZIKMUND j.h.

TECHNICKÝ PERSONÁL

Zvuk a výběr hudby	Jaroslav HOLFELD
Světla	Karel BULÍN
Masky	Iveta KUKUČKOVÁ
Text sleduje a občas napoví	Helena CHÁROVÁ

NA PŘEDSTAVENÍ SE DÁLE PODÍLELI

Návrh scény	Václav SLANAŘ
Realizace scény	
Studenti VOŠ a SPŠ Strakonice oboru Obalová technika pod vedením Jiřího KUBELKY	
Zapůjčení přepravek	Pivovar Strakonice

PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ

MěKS Strakonice za vstřícný přístup a poskytnutí prostor ke zkouškám, Pivovaru Strakonice za zapůjčení přepravek, všem našim sponzorům za podporu, DILII Praha za poskytnutí autorských práv ke hře a divákům za návštěvu a potlesk

SLOVO REŽISÉRA

Od roku 1986, kdy jsem jako člen Divadelního souboru při Osvětové besedě v Radošovicích okusil poprvé prkna amatérského jeviště, jsem nepřetržitých 16 sezón vystupoval před diváky v roli herce.

Rád vzpomínám na svoji vůbec první roli profesora Beránka ze Švamberkova XI.přikázání či skvělou postavu žárlivého manžela z Procházkovy komedie Klíče na neděli. Hrál jsem spoustu pěkných rolí ať už pod režijním vedením Františka Šťastného, Zdeňka Fála či Jirky Zikmunda, ale vždy jsem v koutku duše snil o chvíli, až budu moci převzít taktovku divadelního kusu sám.

Když jsem se před třemi lety zapsal do divadelních seminářů pořádaných občanským sdružením Na zkoušku Prachatice, věřil jsem, že můj sen postupně nabývá konkrétních podob. Poznal jsem režijní práci Františka Zborníka, Jardy Kubeše, loutkaře Luďka Richtera, Milana Schejbala, Stáni Kočvarové, Sylvy Malinkové, Ivo Krobota či prachatického Miroslava Fuchse, scénaristickou práci Pavla Fialy a základy jevištní řeči z úst paní Jarmily Černíkové-Drobné. To vše napomohlo k tomu, že dnes mohu představit mladý soubor krásných slečen a pohledných mladých mužů. V představení, které již jen současností je jak jim, tak i mně jako režisérovi, nejbližší. A pro celý soubor je to v podstatě premiéra se vším všudy. Pro většinu herců je to jejich první divadelní role, pro mě režijní prvotina, pro zvukaře je jeho samostatný výběr moderní hudby křest ohněm a pro nápovědu první představení v této nové roli.

K práci s touto mladou generací mě zlákal především i fakt, že samostatná Scéna mladých měla naposledy své místo na strakonických prknech někdy v polovině osmdesátých let minulého století a že i tímto způsobem lze vyřešit generační problém v dalších inscenacích, s nímž se soubor Čelakovský potýká již několik let.

Za chvíli zúročíme naše celoroční úsilí. Také tento soubor trpěl řadou porodních bolestí, během chvíle se takřka obměnilo celé mužské obsazení. Byly doby, kdy na každé zkoušce hrál nějaký jiný Jerry, ale to je již všechno pryč. Teď nám nezbyvá již nic jiného, než přesvědčit, že tento soubor má budoucnost.

A dovolte, abych toto představení věnoval mému otci, který se na moji režijní premiéru těšil, ale již se jí, bohužel, nedočkal...

Václav SLANAŘ